

ת"פ 23793/02/20 - מדינת ישראל נגד יבגני בביץ

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 23793-02-20 מדינת ישראל נ' בביץ

בפני
בעניין: כבוד השופטת הבכירה, מיכל ברנט
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
יבגני בביץ

הנאשם

גזר דין

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום הכולל תשעה אישומים, הוא זוכה מארבעה אישומים והורשע בחמישה אישומים.

2. ואלה העבירות בהן הורשע הנאשם:

האישום הראשון - שלילת כושר ההתנגדות לשם ביצוע עבירה בצוותא חדא, עבירה לפי סעיף 327 לחוק העונשין יחד עם סעיף 29 לחוק; גניבה בצוותא חדא, עבירה לפי סעיף 383 יחד עם סעיף 29 לחוק; קשירת קשר לפשע, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק; הונאה בכרטיס חיוב בצוותא חדא, עבירה לפי סעיף 40(ב)(2) לחוק שירותי תשלום יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין.

האישום השני - שלילת כושר ההתנגדות לשם ביצוע עבירה בצוותא חדא, עבירה לפי סעיף 327 לחוק העונשין יחד עם סעיף 29 לחוק; גניבה בצוותא חדא, עבירה לפי סעיף 383 יחד עם סעיף 29 לחוק; קשירת קשר לפשע, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק.

האישום השלישי - שלילת כושר ההתנגדות לשם ביצוע עבירה בצוותא חדא, עבירה לפי סעיף 327 לחוק העונשין יחד עם סעיף 29 לחוק; גניבה בצוותא חדא, עבירה לפי סעיף 383 יחד עם סעיף 29 לחוק; קשירת קשר לפשע, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק.

האישום הרביעי - ניסיון שלילת כושר ההתנגדות לשם ביצוע עבירה בצוותא חדא, עבירה לפי סעיף 327 לחוק העונשין יחד עם סעיפים 25 + 29 לחוק; קשירת קשר לפשע, עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק.

האישום השישי - גניבה בצוותא חדא, עבירה לפי סעיף 383 יחד עם סעיף 29 לחוק; קשירת קשר לעוון, עבירה לפי סעיף 499(א)(2) לחוק.

מיום 23.8.1995

תיקון מס' 39

ס"ח תשנ"ד מס' 1481 מיום 23.8.1994 עמ' 353 (ה"ח 2098)

3. הנאשם ניהל בתקופה הרלבנטית את חברת סיגמה אימפולס בע"מ ח.פ. 515693182 (להלן גם: "**החברה**"), העוסקת בשיווק מכשירי פיזיותרפיה. הנאשם בעל רכב מסוג קיה סורנטו מספר לז 64-634-85. ילנה קרוצ'נוק (להלן: **ילנה**), אשר בינה לבין הנאשם שררו קשרי ידידות, עבדה בחברה בתקופה שבין מרץ 2018 ועד לאוגוסט 2018.

4. החל מחודש ספטמבר 2019 ועד ליום מעצרו בחודש ינואר 2020, במספר רב של הזדמנויות שונות כמפורט בכתב האישום, פעל הנאשם ביחד עם ילנה בשיטתיות ובתחכום רב, והשניים גנבו מקשישים סכומי כסף גדולים, תוך שהם משתמשים בחומרים בעלי השפעה מרדימה כלפי אותם קשישים וזאת כדי להקל על ביצוע העבירות.

5. נפגעי העבירות הינם א.א., קשישה, ילידת 05/09/1928 בת 92 לעת ביצוע העבירות; ב.ב., קשישה, ילידת 30/06/1935 בת 85 באותה עת; ג.ג., קשישה, ילידת 08/10/1937 בת 83 לעת ביצוען של העבירות; ד.ד., קשיש, יליד 15/01/1936 בן 84 באותה עת ו - ו.ו., קשיש, יליד 27/08/1932 בן 88 בעת ביצוע העבירות.

6. עובדות כתב האישום פורטו בהרחבה בהכרעת הדין ואלה עיקרן:

א.א., קשישה, ילידת 05/09/1928 מתגוררת לבדה בביתה אשר ברחוב יהודה 24/302 בעיר ערד. הנאשם וילנה קשרו קשר להיכנס לדירה, לנטרל את כושר התנגדותה של המתלוננת 1 על ידי מתן כדורי שינה, וליטול מהדירה כסף מזומן.

ביום 24.12.19 בשעה 16:00, או בסמוך לכך, בהתאם לקשר ועל מנת להוציאו אל הפועל, דפקה ילנה בדלת דירתה של המתלוננת 1 והציגה עצמה כמי שמבקשת למדוד את לחץ הדם של המתלוננת 1. עקב כך, הכניסה המתלוננת 1 את ילנה אל דירתה. לאחר שבדקה את לחץ דמה, נתנה ילנה למתלוננת 1 שלושה כדורי שינה כדי שזו תיטול אותם, באמתלה ותוך מצג שווא כי מדובר בכדורים המפחיתים לחץ דם גבוה. משנרדמה המתלוננת 1, נכנס הנאשם לדירה יחד עם ילנה חיפשו אחר כסף מזומן בדירה.

הנאשם וילנה נטלו לידיהם סכום כסף של 300 ₪ וכן הוציאו מארנקה של המתלוננת 1 כרטיס חיוב באמצעותו משכו סכום כסף בגובה של 3,000 ₪ מחשבונה של המתלוננת 1. בסיום החזירה ילנה את הכרטיס אל ארנקה של המתלוננת 1, כל זאת בזמן שהמתלוננת 1 ישנה. הנאשם וילנה גנבו מהמתלוננת 1 סכום כסף של 3,300 ₪.

ב.ב., קשישה, ילידת 30/06/1935 מתגוררת לבדה בביתה אשר ברחוב בן שמן 5 בעיר לוד.

הנאשם וילנה קשרו קשר להיכנס לדירה, לנטרל את כושר התנגדותה של המתלוננת 2 על ידי מתן כדורי שינה, וליטול מהדירה כסף מזומן (להלן: **הקשר**).

ביום 16.12.19 בשעה 17:00 או בסמוך לכך, בהתאם לקשר ועל מנת להוציאו אל הפועל, דפקה ילנה בדלת דירתה של המתלוננת 2 והציגה עצמה כמי שמבקשת למדוד את לחץ הדם של המתלוננת 2. עקב כך, הכניסה המתלוננת 2 את ילנה אל דירתה. לאחר שבדקה את לחץ דמה, נתנה ילנה למתלוננת 2 שלושה כדורי שינה על מנת שזו תיטול אותם, באמתלה ותוך מצג שווא כי מדובר בכדורים המפחיתים לחץ דם גבוה. בטרם נרדמה המתלוננת 2, נכנס הנאשם לדירה עם מכשיר עיסוי לעיניים והלביש אותו על המתלוננת 2 בעודה שוכבת על מיטתה בחדרה.

בשלב הזה, כאשר המתלוננת 2 אינה רואה דבר, חיפשה ילנה אחר כסף מזומן בשידה שעל יד המיטה ומצאה כסף מזומן בנרתיק כחול בתוך השידה כשכל אותה העת הנאשם עומד ליד המתלוננת 2 ומאפשר לילנה לחפש אחר כסף. הנאשם וילנה גנבו מהמתלוננת 2 סכום כסף של 4,000 ₪.

ג.ג., קשישה, ילידת 08/10/1937 מתגוררת לבדה בביתה אשר ברחוב ירושלים

179/4 בעיר נתיבות.

הנאשם וילנה קשרו קשר להיכנס לדירה, לנטרל את כושר התנגדותה של המתלוננת 3 על ידי מתן כדורי שינה, וליטול מהדירה כסף.

ביום 15.1.20 בשעה 15:00 או בסמוך לכך, בהתאם לקשר וכדי להוציאו אל הפועל, דפקה ילנה בדלת דירתה של המתלוננת 3 והציגה עצמה כמי שמבקשת למדוד את לחץ הדם של המתלוננת 3. עקב כך, הכניסה המתלוננת 3 את ילנה אל דירתה.

לאחר שבדקה את לחץ דמה, נתנה ילנה למתלוננת 3 שלושה כדורי שינה על מנת שזו תיטול אותם, באמתלה ותוך מצג

שווא כי מדובר בכדורים המפחיתים לחץ דם גבוה. בטרם נרדמה המתלוננת 3, נכנס הנאשם לדירה והוביל את המתלוננת 3 לחדר השינה, המתלוננת 3 הייתה במצב הכרתי ירוד שכן החלו להשפיע כדורי השינה שנטלה קודם לכן. ילנה השכיבה את המתלוננת 3 במיטתה וזו נרדמה. הנאשם וילנה גנבו מהמתלוננת 3 סכום כסף של 700 ₪.

ד.ד., קשיש, יליד 15/01/1936 אשר מתגורר לבדו בביתו אשר ברחוב יהודה 24 ערד.

הנאשם וילנה קשרו קשר להיכנס לדירה, לנטרל את כושר התנגדותו של המתלונן 4 על ידי מתן כדורי שינה, וליטול מהדירה כסף מזומן.

ביום 24.12.19 עובר לשעה 16:00 או בסמוך לכך, בהתאם לקשר וכדי להוציאו אל הפועל, דפקה ילנה בדלת דירתו של המתלונן 4 והציגה עצמה כמי שמבקשת למדוד את לחץ הדם של המתלונן 4. עקב כך, הכניס המתלונן 4 את ילנה אל דירתו. לאחר שבדקה את לחץ דמו, נתנה ילנה למתלונן 4 שלושה כדורי שינה כדי שזה ייטול אותם, באמתלה ותוך מצג שווא כי מדובר בכדורים המפחיתים לחץ דם גבוה. המתלונן 4 סירב ליטול את הכדורים ומשכך יצאה ילנה מביתו. בזמן הזה חיכה הנאשם ברכבו והיה בקשר טלפוני עם ילנה כדי לדעת מה קורה בדירתו של המתלונן 4 והאם נטל את כדורי השינה, זאת במטרה להיכנס לדירה ברגע שתחל השפעת הכדורים והמתלונן 4 יירדם.

ו.ו., קשיש, יליד 27/08/1932 אשר התגורר בתקופה הרלוונטית לכתב האישום לבדו בדירה אשר בדיר מוגן ברחוב נחשונים 75 בעיר אריאל.

כחודש לפני יום 9.9.19, או בסמוך לכך, מכרו הנאשם וילנה מזרון למתלונן 6. בהמשך קשרו הנאשם וילנה קשר להיכנס לדירה וליטול מתוכה כסף מזומן.

ביום 9.9.19 בהתאם לקשר ועל מנת להוציאו אל הפועל, דפקה ילנה בדלת דירתו של המתלונן 6. המתלונן 6 הכניס את ילנה אל דירתו. מיד אחריה נכנס הנאשם לדירה. באמתלה שבאו לבדוק את שימושו במזרון, ביקש הנאשם מהמתלונן 6 שישכב על המזרון, אותו מכרו לו פעם קודמת והמתלונן 6 עשה כן. הנאשם הלביש על עיניו של המתלונן 6 מכשיר עיסוי לעיניים. בשלב הזה, כאשר המתלונן 6 אינו רואה דבר, הנאשם וילנה חיפשו אחר כסף מזומן בדירה. הנאשם וילנה גנבו מהמתלונן 6 סכום כסף של 8,000 ₪.

7. ראיות לעונש:

ב"כ הנאשם הגיש מסמכים אודות מצבו הרפואי של הנאשם אשר מפאת צנעת הפרט לא יפורטו וכן תלושי משכורת.

8. טיעוני ב"כ הצדדים לעונש:

ב"כ המאשימה טענה שהנאשם וילנה פגעו בערכים חברתיים רבים, בעיקר בזכותם של הקשישים לקניינים שהוא ממילא עמוד 4

דל, בזכותם לכבוד ולביטחון במרחבם האישי, ביתם.

כן ציינה את גילם של המתלוננים כמפורט מעלה המעיד שהנאשם בחר לו לקורבנות את האוכלוסייה החלשה, הקלה ביותר והחשופה ביותר לפגיעה.

לביצוען של העבירות קדם תכנון, הנאשם וילנה קשרו קשר על מנת להיכנס לדירות של הקשישים, לנטרל את כושר התנגדותם על ידי אותם כדורים, תוך שהם מציגים מצג שווא לפיו מדובר בכדורים שמפחיתים לחץ דם גבוה, וזאת במטרה לגנוב את כספם.

הנאשם היה פעיל בתכנון העבירות ולקח חלק פעיל במעשי הגניבה.

הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירות הוא רב שכן מדובר בקשישים שמפאת גילם ומצבם הבריאותי, מתן כדורים עלול היה לגרום להם נזק.

הנאשם וילנה פגעו בתחושת הביטחון האישית והבסיסית שכל אדם זכאי לה, בוודאי כשהוא בביתו - מבצרו, הם פגעו באמון הבסיסי של אותם קשישים בבני אדם, אשר כבר לא יוכלו לסמוך יותר על זרים. הם העמידו את בריאותם בסכנה ופגעו בכבודם. הם פלשו למרחב האישי של הקשישים, פגעו בתחושת הביטחון וגרמו לנזק כספי כשעד היום לא הושב להם כספם.

כל הקשישים נפלו קורבן למעשיהם של הנאשמים, והנאשמים בחרו בקפידה את הקשישים, כולם מתגוררים בגפם, ללא בני זוג, וכולם בגיל מתקדם. הם פעלו בתחכום ובתעוזה, באדישות מוחלטת למצבם של הקשישים, נכנסו לביתם בדיוור מוגן, ולקחו ממי שאין לו.

הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה הן בצע כסף תוך ניצול אוכלוסייה שנמצאת במצוקה. מדובר במעשים אכזריים של אנשים שניצלו אוכלוסייה חלשה וראו בהם טרף קל.

ב"כ המאשימה עתרה לקבוע מתחם עונש הנע בין 48 ל-84 חודשי מאסר בפועל, ולמקם את העונש של הנאשם באמצע המתחם. כן עתרה להשית פיצוי משמעותי לכל אחד מנפגעי העבירה, אלה שנשארו בחיים, ולהשית קנס.

עונש המאסר לצד עבירה של שלילת כושר התנגדות לשם ביצוע עבירה הוא 20 שנות מאסר בפועל, ולכן בהתחשב בנסיבות החמורות של ביצוע העבירה והפסיקה הנוהגת, עתרה לקבל את עתירת המאשימה.

באשר למצבו הבריאותי של הנאשם, מצבו הבריאותי היה קיים גם בעת ביצוע העבירות ולא מנע מן הנאשם

לבצע את העבירות.

9. ב"כ הנאשם טען שהנאשם ניהל את התיק ולא לשווא שכן הוא זוכה מארבעה אישומים, ניהול התיק היה ענייני והנאשם ויתר על העדת המתלוננים.

חלקו של הנאשם בביצוע העבירות לפי הכרעת הדין קטן בהרבה מחלקה של ילנה אף שהשניים הורשעו בביצוען של העבירות בצוותא, אך מי שהייתה פעילה יותר ועשתה את רוב המעשים זו ילנה, כמו גם הביאה את כדורי השינה שניתנו לה על ידי רופא כדין.

הנזק הגופני הפוטנציאלי בהעדר מידע על טיב הכדורים נותר עלום, ברם אין ספק שנפגעה תחושת הביטחון של המתלוננים.

הנאשם נעדר עבר פלילי, הוא עובד כל חייו, וסובל ממחלות רקע רבות.

לנאשם שלושה ילדים קטינים הסמוכים על שולחנו. התקופה בה היה עצור באיזוק שלא אפשרה לו לעבוד דרדרה את המשפחה מבחינה כלכלית, כאשר רק אשתו, שהיא גם מפקחת עליו, עבדה ודאגה לפרנסה.

בתוך המתחם שיקבע ישנם שיקולים רבים המצדיקים מיקומו ברף התחתון של המתחם.

המתחם הראוי הוא בין שנתיים ל-50 חודשים.

באשר לפיצוי, גם לאחר הכרעת הדין הנאשם לא לוקח אחריות ולא מודה במעשים שיוחסו לו. יחד עם זאת, ככל שיפסק פיצוי לאותם קשישים, בהתאם להכרעת הדין, הוא ישלם בלית ברירה כל פיצוי שיוטל עליו.

10. פסיקה אליה הפנתה ב"כ המאשימה:

ברע"פ 5066/09 **אוחיון נ' מדינת ישראל** המבקש הורשע על פי הודאתו במספר עבירות, ביניהן אחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית, התפרצות, גניבה, הונאה בכרטיסי חיוב ועוד. בכתב האישום העיקרי בו הורשע המבקש נטען להונאה של קשישים. בימ"ש השלום גזר על המבקש 54 חודשי מאסר בפועל; מאסר על תנאי של 15 חודשים; פיצוי כספי לקורבנות וחתימה על התחייבות בסך 10,000 ₪. ערעור על גזר הדין נדחה ע"י בימ"ש המחוזי ברוב דעות. בית המשפט העליון הקל בעונשו של המבקש לאור הליך שיקום משמעותי והעמיד עונשו על 36 חודשי מאסר בפועל.

יחד עם זאת, נפסק על ידי בית המשפט העליון כהאי ליסנא:

"מן העבר האחר ניצבים מעשיו החמורים ביותר של המבקש אשר התאכזר לחלשים ולחסרי ישע. עיקר מעשיו של המבקש בוצעו לא בכדי כלפי קשישים. הוא וחבריו ידעו כי כלפי אוכלוסיה חלשה זו לא יאלצו להשתמש באלמות אשר עלולה להביא לתפיסתם ולכישלון המזימה, "וזאת מאחר שניתן לנצל את חולשתם, תמימותם וקשיהם של הקשישים לצורך השגת כרטיסי האשראי ומספריהם הסודיים במרמה, בתחבולות ובהתחזות. הנזק לאוכלוסיה זו אף הוא גדול יותר. גם כאשר לא נגרם נזק פיזי נגרמת לקשיש, מעבר לפגיעה הכלכלית, פגיעה באמונו ובביטחונו, פגיעה אשר קשה לרפא" (ע"פ 1334/08 ללוש נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 3.9.2008) (להלן: פרשת ללוש)). גניבה בדרכי עורמה מקשישים הינה מן המעשים הנקלים ביותר ויש בה מימד חמור שבעתיים מכל מעשה גניבה אחר. מימד זה בא לידי ביטוי בפן הבלתי מוסרי אשר מתנוסס מעל מעשים קשים אלו. זהו אותו פן אשר מזעזע את הנפש ומעורר את סלידתנו העמוקה, שכן מצווים אנו לערך העליון של "וְהִדְרֹתָ פָּנֶי זָקֵן" (ויקרא י"ט לב'). אשר על כן מצווים בתי המשפט להכביד את ידיהם כנגד אלו הרומסים ברגל גסה את ביטחונם האישי של הקשישים וגוזלים את רכושם בדרכים נלוזות. חייבים אנו להיות מגן של ברזל לאותם קשישים, למען יורתעו מבצעי עבירה בכוח מלפגוע באוכלוסיה זו, וכל זאת ברוח הפסוק "אַל-תִּשְׁלִיכֶנִי, לַעֲתַת זָקְנָה; כְּכֹלֹת כָּחִי, אֶל-תַּעֲזֹבֵנִי" (תהילים ע"א, ט')."

בע"פ 5931/11 **עבדולייב נ' מדינת ישראל** נדון עניינו של המערער אשר הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירה של שוד, גניבה והונאה בכרטיס חיוב.

על המערער הושטו 6 שנות מאסר בפועל והופעלו שנתיים מאסר על תנאי. דובר בעבירות שבוצעו כלפי שתי נשים מבוגרות בשנות השבעים לחייהן. הערעור נדחה תוך שנפסק:

"בית משפט זה כבר עמד פעמים רבות על הצורך להגן ביתר שאת על אותם חלקים חלשים בחברה שקולם אינו נשמע, ביניהם גם הקשישים (ע"פ 2163/05 אלייב נ' מדינת ישראל, פסקה ו' לפסק דינו של השופט א' רובינשטיין (12.12.2005); ע"פ 55213/06 וונדמו נ' מדינת ישראל (9.5.2007) (להלן: עניין וונדמו); ע"פ 1334/08 ללוש נ' מדינת ישראל (5.9.2008) (להלן: עניין ללוש); ע"פ 8788/08 זיאד נ' מדינת ישראל (4.7.2011); ע"פ 6202/10 מדינת ישראל נ' ישראילוב (15.3.2011) (להלן: עניין ישראילוב); ע"פ 5063/10 מדינת ישראל נ' איסאקוב (29.5.2011) (להלן: עניין איסאקוב)).

אכן, בחברתנו קיימת תופעה מכוערת של פגיעה בחסרי ישע, כגון קשישים, בעלי מוגבלויות וכו', מתוך הנחה כי יהיו טרף קל, שלא יתנגד ולעיתים אף אינו יכול להשמיע קול, פשוטו כמשמעו. לפגיעות אלה צורות שונות, בין במעשי שוד, בין בהונאות מסוגים שונים וברמות תחכום משתנות. המשמעות של פגיעות אלה, במופעיהן השונים, היא פגיעה חזקה וקשה בביטחונם האישי של הקורבנות ושל קבוצות שלמות, החשות שאין להן עוד מקום מבטחים בו יוכלו להמשיך ולהתקיים בכבוד וללא חשש.

המגמה בה נקט בית משפט זה היא מגמה מחמירה ביחס לעבירות מסוג זה, המבכרת את ההגנה על החיים והגוף של קבוצות אלה על פני נסיבות אישיות ומקלות של נאשמים (ראו גם: עניין איסאקוב, פסקה י"ב לפסק דינו של השופט א' רובינשטיין). מגמה זו נכונה וראויה היא. בידינו חרב הענישה, אותה יש להניף במקרים המתאימים. קבוצות אלה של קורבנות אינן זוכות לתהודה ציבורית או לקול במרחב הציבורי באופן תדיר, ומגמת ענישה אחרת, עשויה לפגוע בתחושת הביטחון שלהן, ולעודד עבריינים פוטנציאליים להמשיך ולנצל קורבנות

"קלים" מסוג זה.

לפיכך, אין בידינו גם לקבל את הטענה לפיה רף האלימות של המעשים היה נמוך ולכן יש להפחית מהשפעת מגמה זו על עניינו של המערער. אכן, מעשי המערער לא כללו אלימות קשה, אך חומרתן של העבירות רבה היא ולא בכדי בחר המערער קשישות כקורבנותיו. מדברי המערער בבית המשפט המחוזי עולה כי מ"ניסיונו", הוא סימן את הקשישות כמטרותיו, כיוון שהיוו "יעד קל", כלפיו לא יאלץ להשתמש באלימות. ואם לא די בכך, הרי גם אם לא נגרם נזק פיזי לקשישות, נגרם להן נזק נפשי, נפגעו ביטחון האישי ויכולתן להסתובב כרצונן ברחובות, תוך ניהול שגרת חייהן ללא חשש, וללא סיוע מאחרים (דעה דומה הביעה חברתי, השופטת ע' ארבל. ראו: ענין וונדמו, פסקה 14 לפסק דינה; ענין ללוש, פסקה 7 לפסק דינה).

מעבר לטענות בדבר האיזונים שביצע בית המשפט המחוזי, גם לא מצאתי ממש בטענת המערער באשר לחוסר פרופורציה בין העונש ביחס למאסר הקודם שנגזר עליו בשל עבירות רבות יותר, אך דומות באופיין, ולכך כמה טעמים".

בשונה מהמקרה שבפני, דובר במי שריצה שש שנות מאסר וחודשים ספורים לאחר שחרורו שב וביצע את העבירות.

11. דיון והכרעה:

בע"פ 2163/05 אלייב נ' מדינת ישראל נפסק על ידי כבוד השופט רובינשטיין:

"לאחר העיון באנו לכלל מסקנה כי אין מקום להתערב בגזר דינו של בית המשפט קמא. באי כוחם המלומדים של המערערים לא חלקו על כך שהמדובר באירוע חמור, ובלשוני אומר, הוא אירוע מזויע ומרושע; "כסדום היינו, לעמורה דמינו" (ישעיהו א', ט') חברה שבה תחושת הביטחון האישי של בניה ובנותיה, ובמיוחד החלשים שבהם, כגון קשישים, מעורערת - זקוקה לשיקום ולחיזוק, כדי שתחושה ראויה תשוב על כנה. זו תפיסת החוק והסדר, law and order,

שתושבי המדינה מצפים לה ומייחלים כי רשויות הממשל יתנו לה מענה ופתרונות. בית המשפט הוא אחת הכתובות ההכרחיות לציפיה זו. אין בידו ארנק של תקציבים לחיזוק הביטחון האישי, אך יש בידו חרב שבמקרים המתאימים עליו להניפה, היא חרב הענישה. הענישה הספציפית היא כמובן אינדיבידואלית, בכל מקרה לגופו ולנסיבותיו; לא אחת הנאשמים באים עצמם מרקע קשה המצדיק התחשבות; אך המחוקק והפסיקה רואים לנגד עיניהם גם את הקרבנות, קרבנות בפועל וקרבנות פוטנציאליים, את היחיד שאיתרע מזלו להיות קרבן, ואת כלל החברה החוששת כי ירבו קרבנות".

הנאשם בחר לו, לאחר תכנון מוקדם, חמישה קורבנות שהצעירה בהם בת 84 שנים, כולם מתגוררים לבדם,

אוכלוסייה חלשה ופגיעה.

הנאשם ביחד עם שותפתו שללו את כוח התנגדותם של קורבנותיהם על ידי שימוש בכדורי שינה אשר שללו באופן זמני את כוח התנגדותם של הקשישים תוך אדישות לתוצאות מעשיהם ותוך החדרת חומרים כימיים לגופם בניגוד לרצונם.

למרבה המזל, השימוש בכדורי השינה לא הוביל לפגיעה ממשית בגופם של הקשישים.

הערכים המוגנים שנפגעו הם פגיעה בקניינם, ביטחונם האישי, זכותם לכבוד ולהגנה נוכח גילם המבוגר.

כפי שקבע כבוד השופט רובינשטיין, בידי בית המשפט "חרב הענישה" שמטרתה לשקף את סלידתה של החברה ממעשים אלה ואת האינטרס הציבורי הרב במיגור התופעה. ענישה מחמירה נועדה אף לשמש הרתעה ולהעביר מסר ברור כי הנוטלים לעצמם חירות לפגוע בקשישים צפויים לעונשים כבדים ומשמעותיים.

לאחר סקירת הפסיקה, סבורני כי מתחם הענישה ההולם נע בין 40 ל - 70 חודשי מאסר בפועל.

הנאשם נעדר עבר פלילי וסובל מבעיות בריאות שונות, אם כי בעיות בריאות אלה היו אף בעת ביצוע העבירות ולא מנעו הימנו לבצען. לזכותו של הנאשם תיזקף הסכמתו להגשת הודעותיהם של הקשישים.

לאור כל האמור, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

1. 48 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו.
2. 8 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר עבירה מעבירות הפשע בהן הורשע.
3. 5 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור תוך שנתיים מיום שחרורו עבירה מעבירות העוון בהן הורשע.
4. 10,000 ₪ קנס או 60 ימי מאסר תמורתו.
5. פיצוי בסך 7,500 ₪ לכל אחד מנפגעי העבירה באישומים בהם הורשע על פי פרטים שימסרו על ידי ב"כ המאשימה

למזכירות בית המשפט.

ניתן היום, כ"ג אדר א' תשפ"ב, 24 פברואר 2022, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד שחף קלינמן שמעוני, הנאשם וב"כ עו"ד קרן ועו"ד שיינפלד.